

AUGINAME KRISTALUS – MOKSLAS PER PATYRIMĄ

Vaikai kasdien pastebi blizgančius akmenėlius, spalvotus kristalus knygoje, žaisluose ar papuošaluose ir dažnai klausia, iš kur jie atsiranda. Siekiant patenkinti vaikų smalsumą ir skatinti pažinimą per patyrimą, buvo nuspręsta tyrinėti, ar kristalus galima užauginti patiems?

Temą pasiūlė patys vaikai, stebėdami blizgančius akmenėlius ir klausdami, ar juos galima pasigaminti. Veiklos metu buvo įtraukti ir tėvai – jie pagelbėjo pasirenkant reikalingas priemones ir medžiagas.

Naudotos priemonės: skaidrūs stikliniai indai, druska, cukrus arba soda (pasirinktinai), šiltas vanduo, virvelė, medinis pagaliukas, rašymo reikmenys.

Vaikai patys pylė, maišė, stebėjo, kėlė hipotezes („kas bus, jei įdėsime daugiau druskos?“), kasdien aptarė pokyčius, piešė kristalų augimo etapus, lygino rezultatus. Veikla integruota su menu, matematika ir kalbine raiška. Vaikai mokėsi per asmeninę patirtį eksperimentavo ir tyrinėjo, lavino smalsumą, gebėjimą stebėti, laukti rezultato, daryti išvadas. Ugdėsi kantrybę, atsakomybę ir pasitikėjimas savo gebėjimais. Vaikai sužinojo, kad kristalai gali augti iš ištirpusių medžiagų, jog tam reikalingas laikas, ramybė ir tinkamos sąlygos. Išsiaiškino, kad vanduo gali „nešti“ druską ar cukrų ir vėliau juos „palikti“. Padarė išvadą, kad gamtoje ir moksle viskas vyksta palaipsniui, o rezultatas neatsiranda iš karto. Taip pat suprato, kad eksperimentuojant svarbu stebėti ir neskubėti. Gerai sekėsi stebėti ir aptarti pokyčius, piešti, lyginti rezultatus. Sunkumų kilo laukiant galutinio rezultato – vaikams buvo nelengva išlaukti tos dienos kada užaugs kristalas.

STEAM veikla atitiko patyriminio ugdymo principus, nes vaikai mokėsi iš savo patirties, patys tyrinėjo, atrado ir darė išvadas.

Mokytoja Solveiga Genė

